

Maastricht, 26 oktober 2018

Aan de leden van de gemeenteraad
van de gemeente Vaals
Postbus 450
6290 AL VAALS

GEMEENTE VAALS	
No.	18.0096
29 OKT. 2018	
Orig	OD/Eu
Kopie	n/kal CF

coll Bgm
coll JVo
coll PG
coll JK
AD/Jbe

Raad
gaf/Bho

Heden mede per fax: 043 – 306 85 49

Geachte leden van de raad,

Inzake: _____/Vaals; ons dossier: SL/LS 26.062/15;

Namens mijn cliënten, n

wend ik mij tot uw raad ter zake het navolgende.

De gemeente Vaals is reeds jaren doende met de status van het Kapellervoetpad en heeft in dat kader ook reeds meerdere pogingen ondernomen om het Kapellervoetpad openbaar te maken en/of te onteigenen.

Recentelijk heeft uw raad ingestemd met het voorstel van het college van burgemeester en wethouders ter zake het nemen van een ontwerp-verzoekbesluit in het kader van een nog op te starten onteigeningsprocedure Kapellervoetpad.

Uw raad heeft ingestemd met dat ontwerp-verzoekbesluit en belanghebbenden worden in de gelegenheid gesteld tot het indienen van zienswijzen.

Mijn cliënten, verder aan te duiden als belanghebbenden, maken van die mogelijkheid gebruik en zullen in deze brief hun zienswijzen nader uiteen zetten.

Zienswijzen: algemeen (I)

Uw raad heeft recentelijk opnieuw ingestemd met een voorstel van het college om te komen tot een onteigening van de eigendom ter zake het Kapellervoetpad.

In het voorstel aan uw raad wordt aangegeven dat de Kroon zal worden verzocht ten name van de gemeente Vaals, in het belang van de openbaarheid, ter onteigening aan te wijzen het Kapellervoetpad ten behoeve van de openbaarmaking van het Kapellervoetpad.

Uw raad heeft ingestemd met voormeld voorstel.

Mr. J.J.M.C. Huppertz
Prof. mr. R.F.H. Mertens
Mr. R.H.J. Cox
Mr. H.C. Lejeune
Mr. S.A.R. Lely
Mr. Ph.A.A. Nijbakker
Mr. M.H.W. Clijnen
Mr. V.F.G. Nowak bijz.lic.
Mr. N.M.J. van der Maas
Mr. R.A.H. Vlecken
Mr. H.J. Amsing
Mr. drs. M.C. Schmitz RA
Mr. M.J. van Loon
Mr. S. Fraats
Mr. I.K. Decupere
Mr. I. Swennen
Mr. J.B.C. Tummers
Mr. D.M.J. Dexters
Mr. K.M.J.A. Smitsmans
Mr. R.B.A.E. Brouwers
Mr. B.C.A. Fastré
Mr. C.J.M. Brands
Mr. B.L.J. Lenferink

Adviseurs

Mr. E.P.C.M. Teeuwen
Prof. mr. J.G.J. Rinkes

Contact

Maastricht
St. Pieterskade 26B
6212 AD Maastricht
T +31 43 321 6640
F +31 43 325 4301

Parkstad
Akerstraat 67
6411 GX Heerlen
T: +31 45 560 6000
F: +31 45 560 6001

Postbus 131
6200 AC Maastricht

www.paulussen.nl

s.lely@paulussen.nl
Doorkiesnr: +31 43 328 4131

Belanghebbenden betwisten dat het Kapellervoetpad kan worden onteigend in het “belang van de openbaarheid”. Het belang van de openbaarheid – welke belang verder niet is onderbouwd – is immers geen grondslag om te kunnen overgaan tot onteigening.

Ook de kennelijk gewenste openbaarstelling van het Kapellervoetpad vormt geen grondslag om de onteigening in te zetten.

Daarbij dient uiteraard te worden gerealiseerd dat onteigening een zeer vergaand instrument is dat enkel onder zeer strikte voorwaarden kan worden gehanteerd.

Onteigening is de meest vergaande ingreep in het eigendomsrecht. Een burger of een bedrijf wordt immers gedwongen om zijn eigendom af te staan.

In dit geval worden belanghebbenden gedwongen om hun eigendom af te staan omdat er kennelijk behoefte bestaat aan het openbaar maken van het Kapellervoetpad. Hierbij is van belang dat het Kapellervoetpad niet openbaar is en ook reeds jarenlang niet meer openbaar is.

In het kader van de onteigening is van belang dat de gemeente eerder een poging heeft ondernomen om te komen tot openbaarheid via de Wegenwet. In dat kader heeft het vorige college besloten om een wegenlegger te laten vaststellen waarin het Kapellervoetpad is opgenomen.

In een dergelijke wegenlegger is vastgelegd welke wegen openbaar zijn en wie de onderhoudsverplichting heeft. Op vaststelling van de ontwerp-wegenlegger is de openbare voorbereidingsprocedure ex afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

De ontwerp-wegenlegger heeft voor iedereen ter inzage gelegen vanaf vrijdag 19 juni 2015 tot en met donderdag 30 juli 2015.

Ter zake zijn door belanghebbenden zienswijzen ingediend tegen de inhoud van de ontwerp-wegenlegger.

Bij brief van 9 juli 2015 hebben mijn cliënten gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het indienen van (eerste) zienswijzen.

Mijn cliënten zijn direct belanghebbenden aangezien de wegenlegger betrekking heeft op een strook grond die de eigendom is van mijn cliënten en welke strook grond niet openbaar is.

Het gaat dan specifiek om een deel van het Kapellervoetpad.

Voor wat betreft de inhoud van die eerdere zienswijzen van mijn cliënten verwijs ik naar de als bijlage 1 bijgevoegde brief. In die brief worden door mijn cliënten de eerste argumenten aangevoerd op basis waarvan cliënten van mening zijn dat het opnemen van het Kapellervoetpad als openbare weg op de wegenlegger niet zou moeten worden toegestaan.

Kortom, de zienswijzen van belanghebbenden richtten zich tegen het voornemen van het college om het Kapellervoetpad (alsnog) als openbare weg c.q. openbaar voetpad aan te merken.

De betreffende zienswijzen zijn vervolgens aangevuld door ondergetekende en in dat kader heeft op 1 februari 2016 een bespreking van het voorstel van het college, inclusief de zienswijzen, plaatsgevonden.

De behandeling van het voorstel heeft plaatsgevonden en uiteindelijk geresulteerd in het besluit van de raad om in overleg te treden met belanghebbenden. Op dat overleg zal nog nader worden ingegaan.

De route via de Wegenwet is THANS verlaten door de gemeente en de gemeente is kennelijk voornemens om opnieuw de onteigeningsprocedure op te starten.

Tot zover een korte inleiding.

In het navolgende zullen namens belanghebbenden de zienswijzen nader worden uiteengezet. Daarbij zal worden ingegaan op een aantal eerder gevoerde procedures en op de vraag of onteigening mogelijk is.

De vraag of onteigening mogelijk is, wordt overigens op voorhand ontkennend beantwoord. Er bestaat immers geen algemeen, publiek belang bij onteigening in dit geval en aan de wettelijke voorwaarden wordt niet voldaan. Uiteraard zal dat nader worden toegelicht.

Zienswijzen: algemeen (II)

Ter zake is van belang dat het Kapellervoetpad zich gedeeltelijk bevindt op het aan mijn belanghebbenden gezamenlijk in eigendom toebehorende perceel.

Belanghebbenden verzetten zich tegen het openbaar maken van het betreffende voetpad omdat door de toename van sport- en recreatie ter plaatse ook de frequentie van het gebruik van het pad zeer sterk zal toenemen. Bovendien is geen sprake van nut en noodzaak om te gaan onteigenen.

Er is ook geen publiek belang gediend met de onteigening.

Daarbij is van belang dat op het betreffende perceel zich een woonhuis bevindt en het perceel dat de gemeente nu wil onteigenen is ingericht als tuin.

Het Kapellervoetpad wordt in die zin al jaren niet meer gebruikt als openbaar pad. Het gebruik van het voetpad dan wel het openbaar maken daarvan maakt een onevenredige inbreuk op het eigendomsrecht van mijn cliënten. Het belang van de eigendom weegt zwaarder dan het belang van de wens om een pad, dat reeds jaren niet openbaar is, openbaar te maken.

Zienswijzen : procedure openbaarheid

De onevenredige inbreuk heeft er eerder toe geleid dat het voetpad als niet openbaar moest worden aangemerkt (periode 2007-2009). Het zou in strijd met de uitkomst van die procedure zijn om het Kapellervoetpad via onteigening alsnog openbaar te maken.

Voor wat betreft de vraag of het betreffende voetpad openbaar kan worden gemaakt, is mede van belang de uitkomst van de procedure zoals die heeft geleid tot de uitspraak van de (voormalige) Rechtbank Maastricht van 2 december 2009 (met als zaaknummer: 144097/HA ZA 09-1163).

In die procedure stond centraal het zogenaamde landinrichtingsplan en de daarvan deeluitmakende vraag of het Kapellervoetpad al dan niet openbaar zou moeten zijn.

De rechtbank heeft onder meer het navolgende overwogen:

"5.3 Herstel van het openbaar karakter van het Kapellervoetpad is blijkens artikel 4 van de Wegenwet slechts mogelijk wanneer de rechthebbende daaraan de bestemming van openbare weg geeft. Op dit moment zijn belanghebbenden de rechthebbenden en indien het plan van toedeling niet wordt gewijzigd zullen zij dat ook blijven. wensen geen herstel van het openbaar karakter van het Kapellervoetpad. (.....)"

en

"5.5 Naar het oordeel van de rechtbank is door de Commissie ter terechtzitting van de Meervoudige Kamer van de rechtbank ten aanzien van de openbaarheid van het Kapellervoetpad opgenomen standpunt correct. Krachtens artikel 132 van de Landinrichtingswet komt namelijk de openbaarheid van het pad, doordat het pad niet is opgenomen in het begrenzingsplan, van rechtswege te vervallen. De rechtbank voegt daar aan toe dat een herstel van het pad als openbare weg krachtens artikel 4 van de Wegenwet voorbehouden is aan de rechthebbende, waaronder krachtens artikel 3 van deze wet dient te worden verstaan rechthebbende krachtens Burgerlijk Recht. Rechthebbende is thans hetgeen door het ongewijzigd blijven van het plan, nadere toedeling niet zal veranderen. Zoals gezegd wensen zij geen herstel van de openbaarheid van het Kapellervoetpad."

Uit het vorenstaande moge aldus blijken dat omtrent de vraag of het Kapellervoetpad al dan niet openbaar zou moeten zijn reeds een uitgebreide procedure heeft plaatsgevonden.

Die procedure heeft geleid tot de uitspraak van de rechtbank zoals vermeld.

Uit de uitspraak blijkt uitdrukkelijk dat het Kapellervoetpad niet als openbaar zal worden aangemerkt en dat ook enkel rechthebbenden (in dit geval belanghebbenden) de bevoegdheid toekomen om een pad al dan niet als openbaar aan te merken.

Aangezien belanghebbenden tevens rechthebbenden zijn, kan het Kapellervoetpad dan ook niet zonder meer, althans niet door de gemeente, openbaar worden verklaard.

De uitspraak van de rechtbank dateert van 2 december 2009.

Het ontgaat mijn cliënten waarom thans, nog geen 9 jaar later, alsnog argumenten aanwezig zouden zijn waarom het Kapellervoetpad alsnog openbaar zou moeten worden.

De uitspraak van de rechtbank verzet zich daartegen; er zijn ook tevens geen nieuwe feiten en omstandigheden aanwezig die maken dat de uitspraak niet meer zou gelden.

Ook het rechtzekerheidsbeginsel verzet zich tegen de uitvoering van de enkele wens van een politieke partij om het Kapellervoetpad openbaar te maken.

Zeker indien dat gaat gebeuren via de onteigeningsprocedure.

Kortom, los van het feit dat de gemeente geen eigenaar is (en dat volgens belanghebbenden via onteigening ook niet zal kunnen worden aangezien onteigening niet mogelijk is gelet op de daaraan gestelde zware eisen en voorwaarden) en belanghebbenden rechthebbenden zijn, geldt dat omtrent de openbaarheid reeds een uitspraak voorhanden is waaruit duidelijk blijkt dat het Kapellervoetpad niet openbaar zou moeten kunnen worden (ook niet via de weg van de onteigening).

Zienswijzen: misbruik bevoegdheid

Belanghebbenden stellen vast dat nu in 2018 opnieuw een onteigeningsprocedure wordt opgestart nadat eerdere verschillende en andere procedures tussentijds zijn gestaakt. Die procedures werden gestaakt dan wel afgesloten met het resultaat dat het pad niet openbaar is en onteigening niet werd doorgezet.

Zoals hiervoor al aangegeven, heeft de gemeente in eerdere instantie geprobeerd om via de weg van de rechter openbaarheid van het Kapellervoetpad mogelijk te maken. Die poging is niet geslaagd en de rechter heeft ook overwogen dat openbaarheid niet aan de orde is zolang het gaat om een recht dat aan belanghebbenden toekomt.

Wij menen dat de raad door nu alsnog via de onteigeningsprocedure de openbaarheid af te dwingen in strijd handelt met voornoemde uitspraak maar ook tevens misbruik maakt van haar bevoegdheid.

De weg van de Onteigeningswet wordt nu gebruikt om openbaarheid van het Kapellervoetpad mogelijk te maken. Volgens belanghebbenden maakt de raad daarmee gebruik van een bevoegdheid die daartoe niet is bedoeld en is daarmee sprake van misbruik van bevoegdheid ("détournement de pouvoir").

Daarmee handelt de raad dan ook in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Uw raad kan en mag aldus gelet hierop niet overgaan tot onteigening. Dat staat nog los van het gegeven dat onteigening ook op andere gronden niet tot de mogelijkheden behoort.

Belanghebbenden constateren dat er een geschil is geweest tussen belanghebbenden en de gemeente over de openbaarheid van het Kapellervoetpad op grond van de Wegenwet.

Uit de eerdere zienswijzen, de gegeven toelichting op die zienswijzen, alsook uit de door de belanghebbenden overgelegde stukken blijkt dat de gemeente Vaals vanaf 2009 tracht de openbaarheid van het Kapellervoetpad te bewerkstelligen. Het verzoek tot openbaarheid van het Kapellervoetpad werd echter eerder al door de rechtbank afgewezen.

Wij stellen voorop dat in het kader van deze administratieve onteigeningsprocedure geen zelfstandige uitspraken gedaan kunnen worden over eventuele civielrechtelijke geschillen.

Door onteigening zal de betreffende onroerende zaak zijn bevrijd van het gebruiksrecht dat belanghebbenden hebben, c.q. na de opzegging nog mocht hebben.

Belanghebbenden menen hierover nog dat de door de gemeente nog te vragen aanwijzing ter onteigening niet van belang is omdat daarmee geen evident publiek belang wordt gediend.

Hiermee staat naar de mening van belanghebbenden dan ook vast dat de gemeente zich schuldig zou maken aan détournement de pouvoir indien en voor zover de onteigening nu zou worden doorgezet.

Daarbij komt dat de gemeente andere wettelijke mogelijkheden ter beschikking had maar dat die mogelijkheden af zijn gevallen door een uitspraak van de rechtbank (procedure openbaarheid) dan wel niet heeft benut omdat er kennelijk geen meerderheid in de raad was (procedure wegenlegger).

Zienswijzen: eerdere onteigeningsprocedure

De gemeente heeft eerder al een niet geslaagde poging ondernomen om te komen tot onteigening van de gronden van het Kapellervoetpad.

In dat kader is allereerst van belang het besluit van uw gemeentebestuur van 13 december 2010.

In 2010 heeft uw raad al eerder overwogen om al dan niet over te gaan tot onteigening.

./ Blijkens het als bijlage 2 bijgevoegde raadsbesluit heeft uw raad onder meer het navolgende overwogen:

De Onteigeningswet kan de gemeente een onteigeningstitel toekennen zodra de bestemming van de onderwerpelijke grond wordt gewijzigd. Momenteel heeft de ondergrond van het vervallen kapellen voetpad de bestemming 'wonen'. Bij de herziening van het bestemmingsplan buitengebied welke momenteel in procedure is, zal de bestemming van de grond worden gewijzigd naar "verkeersdoeleinden".

Hierbij dient uw raad zich te realiseren dat onteigening een zwaarwegend instrument is dat een grote tijdsperiode kent alvorens resultaat wordt geboekt. Een onteigeningsprocedure duurt al snel enkele jaren. Ook dient de gemeente het algemeen belang goed aan te tonen. Het algemeen belang in deze is het behoud van recreatief verkeer en cultuurhistorische waarde. Of het algemeen belang zwaarder weegt dan dat van de familie W-R, zal waarschijnlijk gelet op de gevoeligheid van dit dossier, door de rechterlijke macht getoetst gaan worden.

Het belang van de familie ligt in de uitermate beperkte toegankelijkheid van het huidige pad, de permanente vervuiling als gevolg van het gebruik van het pad, de directe inbreuk door gebruikers van het voetpad, privacy en het bezit van de familie.

en

"Vervolgens heeft het College van B & W onderzocht wat de mogelijkheden zijn op basis van de Onteigeningswet. Deze biedt misschien mogelijkheden om het voetpad weer openbaar toegankelijk te maken, maar het nadeel van dit instrument is dat het uitermate lange en juridische procedure gaat worden. Het College van B & W zal op dit moment in eerste instantie dan ook pogen om een compromis te bereiken, waarbij enerzijds de cultuurhistorische waarde overeind blijft, en anderzijds de nadelen van een openbaar toegankelijk voetpad voor de betrokkenen zo minimaal mogelijk gemaakt worden".

De gemeente heeft vervolgens jaren verder geen enkele actie ondernomen en daarmee de onteigening gelaten voor wat die was.

Belanghebbenden menen dat het eerder in gang zetten van de onteigening en het niet doorzetten daarvan en de eigen bedenkingen van de gemeente ertoe moeten leiden dat thans in 2018 geen sprake is van een publiek belang en/of noodzaak tot onteigening.

Door het ruime tijdsverloop is ieder belang en noodzaak om over te gaan tot onteigening – voor zover dat al aanwezig was – komen te vervallen.

Kortom, in 2010 was er kennelijk onvoldoende grondslag om over te gaan tot onteigening. In de afgelopen jaren zijn er geen omstandigheden geweest die ertoe leiden dat er nu wel een belang of noodzaak zou zijn. Integendeel.

Door het jarenlange stilzitten door de gemeente is juist een situatie ontstaan dat ieder publiek belang en/of noodzaak (voor zover dat al aanwezig was) in het geheel is komen te vervallen. Er is overigens ook nimmer sprake geweest van een serieuze en onvoorwaardelijke poging om te komen tot een minnelijke verwerving (op grond van artikel 17 Onteigeningswet).

Belanghebbenden worden hierin verstrekt doordat de gemeenteraad in 2016 heeft besloten om de op dat moment geagendeerde onteigening opnieuw niet door te zetten.

Belanghebbenden beschouwen deze onteigeningsprocedure als een daad van oneigenlijk bestuur, in het bijzonder détournement de pouvoir (misbruik van macht).

Belanghebbenden zijn van mening dat voor onderhavige situatie tevens het specialiteits- en fair-playbeginsel aan de orde is. Een bestuursorgaan mag alleen die belangen behartigen waarvoor de betrokken wet of regeling een grondslag biedt (artikel 3:4 lid 1 Awb). De overheid moet zich onpartijdig opstellen bij het nemen van een besluit en moet de noodzakelijke openheid en eerlijkheid in acht nemen (artikel 2:4 Awb).

Naar de mening van belanghebbenden heeft het college het publiek belang in deze onteigening niet dan wel onvoldoende gemotiveerd en wordt gehandeld in strijd met het bepaalde in de artikelen 2:4 en 3:4 lid 1 Awb) als de raad besluit om de onteigening door te zetten.

In feite wordt nu volstaan met de mededeling dat de onteigening nodig is ter openbaarmaking van het Kapellervoetpad doch dat is geen publiek belang zoals bedoeld in de Onteigeningswet.

Zienswijzen: procedure wegenlegger

Bij brief van 11 september 2015 is door ondergetekende een zienswijze ingediend tegen het ontwerp van de wegenlegger. Die zienswijze kwam er kort gezegd op neer dat belanghebbenden overwegende bezwaren hebben tegen het opnemen van het Kapellervoetpad in de wegenlegger.

Bij besluit van 16 december 2016 heeft uw raad besloten om de ingediende zienswijze gegrond te verklaren en het Kapellervoetpad niet op te nemen in de wegenlegger.

./ Het betreffende besluit is als bijlage 3 bijgevoegd.

Uw raad heeft daarmee expliciet besloten dat er geen redenen zijn om het Kapellervoetpad openbaar te maken c.q. als openbaar te bestempelen. Dat besluit dateert van slechts 2 jaar geleden.

De vraag is welke omstandigheden en/of feiten zich hebben voorgedaan waarom uw raad – ondanks de gewijzigde samenstelling – nu alsnog wenst over te gaan tot het openbaar maken van het Kapellervoetpad; in dit geval via de (oneigenlijke) weg van de Onteigeningswet.

Die vraag is goed te beantwoorden: er zijn geen objectieve omstandigheden en/of feiten die ertoe nopen dat de raad nu – nog geen 2 jaar – een ander besluit zou moeten nemen. Integendeel.

Uw raad is daarbij gebonden aan eerdere besluitvorming; het gegeven dat de samenstelling van de raad is gewijzigd, is in dat kader rechtens niet relevant.

Het is in strijd met de rechtszekerheid indien uw raad thans zou besluiten om de onteigening alsnog door te zetten teneinde de openbaarheid te bewerkstelligen. Zeker indien dezelfde raad (lees: de raad blijft de raad) nu zonder daartoe argumenten te hebben anders besluit.

Naar de mening van belanghebbenden levert het handelen van de raad alsdan een onrechtmatige daad op door te handelen in strijd met eerdere besluiten van dezelfde raad zonder enige inhoudelijke onderbouwing.

Zienswijzen: publiek belang

Belanghebbenden zijn van mening dat de voorgenomen onteigening geen publiek belang dient.

Naar de mening van belanghebbenden dient de onteigening in deze overigens uitsluitend een politiek belang, te weten het belang van een van de partijen om het Kapellervoetpad openbaar te maken.

De gemeente wekt de indruk dat door de onteigening een maatschappelijk belang wordt gediend, maar het enige belang dat wordt gediend, is het belang van een van de partijen die openbaarheid van het Kapellervoetpad tot een belangrijk partij-uitgangspunt heeft gemaakt.

Er is in ieder geval geen sprake van een publiek belang, waarmee de voorgenomen onteigening wordt gediend, zoals bedoeld in de Onteigeningswet

Zienswijzen: noodzaak

Naast de andere beoordelingsmaatstaven zal door de Kroon worden beoordeeld of de voorgestelde onteigening ook noodzakelijk is.

Los van het gegeven dat door de raad niet wordt aangegeven waarom sprake is van een onteigening die noodzakelijk is (en dat had de raad wel moeten doen) geldt dat die noodzaak er niet is.

Belanghebbenden voeren dan ook aan dat er geen noodzaak tot onteigening bestaat.

Het proces om te komen tot een minnelijk overleg of schikking is nog niet afgerond en dit proces kan niet als zorgvuldig worden gezien.

Belanghebbenden voeren ter onderbouwing van hun stelling aan dat door en namens de gemeente enkel is aangegeven bereid te zijn tot overleg maar dat overleg er enkel op was gericht om openbaarheid af te dwingen.

./ In dat kader wordt onder meer verwezen naar de brief van ondergetekende van 2 november 2016, welke als bijlage 4 is bijgevoegd.

De gemeenteraad heeft eerder – overigens op goede gronden – gemeend dat overleg met belanghebbenden aan de orde was. Dat overleg heeft ook plaatsgevonden.

Belangrijk is echter dat het overleg vanuit de gemeente niet was gericht om te komen tot een regeling maar enkel op het alsnog voor elkaar krijgen dat belanghebbenden zouden instemmen met openbaarheid. De gemeente heeft in dat kader zelf overigens geen enkel initiatief genomen.

In feite is men in overleg gegaan met de vraag: “zegt u het maar”. Aan belanghebbenden werd gevraagd om te komen met een voorstel, hetgeen in een dergelijke zaak ongebruikelijk is. Dat was ook niet de bedoeling en ook niet het uitgangspunt. De gemeente wilde iets maar moet dan zelf ook met een voorstel komen. Dat werd tijdens het gesprek van 10 juni 2016 in ieder geval niet gedaan.

Bij het gesprek zoals dat op 10 juni 2016 heeft plaatsgevonden, was ondergetekende aanwezig.

Bij een recent gesprek heeft de gemeente mij, ondanks mijn eerdere betrokkenheid, niet uitgenodigd. Op zich “handig” van de gemeente maar helaas niet goed. De gemeente wist immers dat ik de belangen van belanghebbenden vertegenwoordig en dat het correct zou zijn geweest om een gezamenlijk overleg te laten plaatsvinden.

Het vorenstaande neemt overigens niet weg dat ook dat gesprek enkel is benaderd als een formele hobbelpunt om de vervolprocedure in te gaan. Tijdens dat gesprek is enkel gevraagd of belanghebbenden alsnog bereid waren om in te stemmen met openbaarheid. Niet meer en niet minder.

Er is overigens ook geen concrete bieding gedaan door en/of vanuit de gemeente, hetgeen – kort gezegd – wel aan van de vereisten is alvorens kan worden overgegaan tot onteigening.

Kortom, er is ook geen noodzaak om te komen tot onteigening.

Dat heeft de gemeente eerder overigens ook al erkend in de procedure ter zake de wegenlegger en in de eerdere pogingen om te komen tot onteigening.

Zienswijzen: artikel 17 Onteigeningswet

In het algemeen wordt opgemerkt dat de onteigening ingevolge artikel 40 van de onteigeningswet plaatsvindt op basis van een volledige schadeloosstelling voor alle schade die de onteigende partij rechtstreeks en noodzakelijk lijdt door het verlies van zijn onroerende zaak.

De samenstelling en de hoogte van de schadeloosstelling staan in het kader van de administratieve onteigeningsprocedure niet ter beoordeling, maar komen bij het ontbreken van minnelijke overeenstemming aan de orde in het kader van de gerechtelijke onteigeningsprocedure.

In het kader van de administratieve onteigeningsprocedure wordt evenmin getreden in de vraag of alle schadecomponenten in de schadeloosstelling zijn opgenomen. Wel kan de geboden schadeloosstelling als onderdeel van de toetsing van de kwaliteit van het gevoerde minnelijk overleg gezien worden.

Met betrekking tot het gevoerde minnelijk overleg menen belanghebbenden in het algemeen dat artikel 17 van de Onteigeningswet bepaalt dat de onteigenende partij dat wat onteigend moet worden eerst bij minnelijke overeenkomst in eigendom probeert te verkrijgen.

Het minnelijk overleg in de daaraan voorafgaande administratieve onteigeningsprocedure is echter een van de vereisten waaraan door de Kroon wordt getoetst bij de beoordeling van de noodzaak tot onteigening. Omdat onteigening een uiterste middel is, zijn belanghebbenden van oordeel dat hiervan pas gebruik mag worden gemaakt als het minnelijk overleg voor het begin van de administratieve onteigeningsprocedure niet of niet in de gewenste vorm tot overeenstemming heeft geleid.

Aan deze eis wordt in beginsel slechts voldaan als voor de datum van het verzoekbesluit met de onderhandelingen over de minnelijke eigendomsverkrijging tijdig een begin is gemaakt en het op het moment van het verzoekbesluit aannemelijk is dat die onderhandelingen tot een redelijk punt zijn voortgezet, maar dat deze voorlopig niet tot vrijwillige eigendomsoverdracht zullen leiden. Daarbij moet het gaan om een concreet en serieus minnelijk overleg. Uitgangspunt daarbij is dat ten tijde van het verzoekbesluit al een formeel schriftelijk aanbod is gedaan. Nu dat laatste niet het geval is, wordt daarmee ook niet voldaan aan de vereisten zoals die voortvloeien uit artikel 17 Ow.

Zienswijzen: alternatief

Door het college wordt gesteld dat herstel van het Kapellervoetpad van algemeen belang is en dat het ook de enige mogelijkheid is om een bepaalde ontsluiting/verbinding te realiseren.

Belanghebbenden stellen zich op het standpunt dat wel degelijk een alternatieve route voorhanden is. In dit kader wordt verwezen naar de eerder door belanghebbenden ingediende zienswijzen waarin de alternatieve route is geschetst. Er is immers een alternatieve route ontwikkeld, welke als een passend alternatief kan worden aangemerkt.

Voor informatie omtrent de alternatieve route wordt onder meer verwezen naar het standpunt van de Heemkundekring Lemiers en de website zoals die door die stichting in stand wordt gehouden (www.deauwkapel.nl).

Kortom, belanghebbenden zijn voorts van mening dat het openbaar maken en onteigening van het Kapellervoetpad niet nodig is nu ter zake een passend alternatief voorhanden is. Dit klemt te meer nu cliënten in de afgelopen jaren ook hebben vastgesteld dat de druk op de omgeving en de natuur onevenredig wordt aangetast door de vele fietsers, wandelaars en wandeltochten.

Het perceel van belanghebbenden moet ook om die reden worden gevrijwaard van een verdergaande inbreuk; zeker nu die kan worden voorkomen door gebruik te maken van het passende alternatief (waarvoor wel draagvlak is).

Conclusie en vervolg

Uit het vorenstaande moge voldoende blijken dat er zwaarwegende argumenten zijn die zich verzetten tegen het, middels het zware instrument van onteigening, openbaar maken van het Kapellervoetpad en dat die argumenten ook eerder zijn overgenomen door de gemeenteraad.

Die argumenten hebben eerder ook reeds geleid tot een uitkomst die anders is dan dat het college (en mogelijk) uw raad nu voor ogen heeft.

Belanghebbenden zijn van mening dat er thans geen zwaarwegende argumenten dan wel gewijzigde inzichten zijn die zouden moeten leiden tot een andere uitkomst. Het enkele gegeven dat de politiek heeft besloten om te laten onderzoeken of openbaarmaking mogelijk is, is uiteraard volstrekt onvoldoende.

Er ontbreekt een zwaarwegende argument om nu – nadat enkele jaren geleden nog door de rechter is geoordeeld dat openbaarmaking niet aan de orde is – alsnog het Kapellervoetpad openbaar te maken en tot onteigening over te gaan.

Het vorenstaande staat nog los van het gegeven dat de gemeente geen eigenaar is en ook geen eigenaar zal kunnen worden via de weg van de Onteigeningswet.

Aan onteigening worden – zoals voldoende blijkt uit de wet- en regelgeving – zware eisen gesteld en aan die zware eisen kan niet worden voldaan.

Belanghebbenden hebben eerder zienswijzen ingediend en wensen die zienswijzen ook tijdens een hoorzitting naar voren te brengen en toe te lichten. In dit kader wordt aan uw raad dan ook verzocht om belanghebbenden in de gelegenheid te stellen om hun zienswijzen mondeling toe te lichten.

Dezerzijds verzoek ik u dan ook deze zienswijzen te betrekken in de besluitvorming en verzoek ik uw raad (alsnog) af te zien van het voornemen om de Kroon te verzoeken om in te stemmen met onteigening van gronden van belanghebbenden.

In dat kader geldt dat – zoals reeds eerder vastgesteld – het belang van mijn cliënten in dit geval zwaarwegender is dan het “belang” zoals eerder aangevoerd in de politieke besluitvorming.

Dezerzijds verzoek ik u om toezending van een ontvangstbevestiging van deze zienswijzen. Gaarne van u vernemend.

Met vriendelijke groet,
Paulussen Advocaten NV,

PAULUSSEN
ADVOCATEN

1

College van Burgemeester en wethouders
van de gemeente Vaals
Postbus 450

6290 AL VAALS

Onderwerp: Zienswijze op ontwerp wegenlegger

9 juli 2015

Geachte collegeleden,

Ondergetekende personen dienen als belanghebbenden, zijnde bewoners van de straat Oud-Lemiers
zienswijze in op de ontwerp wegenlegger inhoudende het opnemen van het Kapellervoetpad als
openbare weg c.q. openbaar voetpad.

Reden die wij daarvoor hebben zijn:

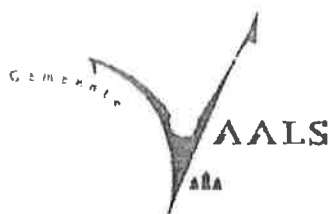
- **In de afgelopen 5 jaar was hier geen pad.**
 - De omwonenden zijn te rust gekomen.
 - De heropening vormt een ernstige inbreuk op de privacy van de bewoners.
 - Op het voormalige pad hebben dieren opnieuw wortel geschoten:
Padden, hommels en vogels hebben de natuur heroverd.
- **Het pad voldoet niet aan de eisen van een tijdgenoot wandelpad:**
 - Kleiner dan een half meter breedte.
 - Sterk hellend terrein.
 - Bij regen nat, modderig en glad.
 - In het verleden klaagden veel mensen hard over de slechte toestand van het padje.
- **Overlast bij heropening**
 - In het verleden gebruikten veel toeristen het padje elke dag van het jaar.
 - Met kinderwagens, die te breed zijn, zo dat ze hangen blijven.
 - Met mountainbikes, die de heggen en hekken kapot maken.
 - Met los loopende honden, die onze honden in de tuin aanvallen.
 - Sommige toeristen plassen en poepen.
 - Zij vernielen het draaimolen naar het wei met kinderwagens en mountainbikes, zo dat de
koeien van de wei in de padje en de tuin lopen.
- **De heropening van het pad zal de tuinen weer openen ook voor alle mogelijke misdadige mensen
en vormt een ernstige bedreiging voor de veiligheid van de bewoners.**
- **De heropening van het pad wordt geassocieerd met een hoge waardevermindering van
aangrenzende stukken grond.**

- **De heropening van het pad is helemaal niet nodig:**

- Argumenten voor en alternatief-route door Oud-Lemiers**

- Sinds 5 jaar gaan de wandelaar door het heel mooie Oud-Lemiers, naar de oude St. Catharinakapel, een van de oudste kapelletje van het land.
- En straat met een nieuw weg bestrating: heel goede ,middeleeuwse' toestand.
- Niet veel langere weg.
- Bij elk weer veilig te lopen.
- Geen probleem met een groot aantal van mensen.
- Geen probleem met kinderwagens.
- Geen probleem met mountainbikes.
- De wandelaar wandelt door en mooie oude laan.
- Met directe blik op het kasteel Lemiers.

PAULUSSEN
ADVOCATEN

Kenmerk: CF 100077
Agendapunt nr.
Raadsvergadering d.d. 13 december 2010

Vaals, 03-12-2010

Aan de Raad der gemeente Vaals

Onderwerp
openbaarheid Kapellervoetpad

Voorstel

Inleiding

Kapellervoetpad

Het Kapellervoetpad is een voetpad waarvan in heemkunde kringen wordt beweerd dat het minstens 6 eeuwen oud is. Het pad verbindt een van de oudste bewaarde Romaanse zaalkerkjes, de Sint-Catharinakapel, met het kasteel Oud-Lemiers en de daarbij behorende kasteelhoeve (voor enkele impressiefoto's zie bijlage 6). Kortom een deel van Lemiers dat gelardeerd is met cultuurhistorie en met een voetpad dat om die reden voor de toekomst behouden zou moeten worden.

Beleving van de eigenaren

Het voetpad lag over het perceel grasland van de heer A, Oud-Lemiers 10 en over/langs de achtertuin van de familie W-R, Oud-Lemiers 14. Familie W-R hecht waarde aan de typische pittoreske dorpse leefomgeving van Oud Lemiers. Waarbij zij tevens aangeven geen problemen te hebben met de aanwezigheid en gebruik van het Kapellervoetpad zoals dat ruimt 10 jaren geleden bij verwerving van hun woning daar aanwezig was. Dit ondanks het gevoel van de beperkte inbreuk op hun privacy die men destijds ervoer. Men kan zich vinden in het feit dat een enkele wandelaar van binnen en buiten het dorp het pad beloopt.

Waar de familie echter problemen mee heeft is dat het voetgangerverkeer de laatste 10 jaren explosief is toegenomen en dienengevolge het toch al smalle pad een aanbod voetgangers/toeristen krijgt te verwerken terwijl het daarop niet is ingericht. Deze groei is deels het gevolg van het aanprijzen van wandelrouten via internet maar ook de sterk in opkomst geraakte door gidsen gevoerde wandeltochten.

Daarnaast wordt het pad door mountainbikers gebruikt terwijl het daar niet voor bedoeld c.q. ingericht is. Ook mensen met kinderwagens belopen het pad, komen vast te zitten en ventileren net als de mountainbikers, hun ongenoegen over de aard en omvang van het pad. De vervuiling van het pad door het intensief gebruik wordt ook als zeer storend ervaren.

De vorenstaande geschetste situatie wordt door de familie W-R momenteel als een onacceptabele inbreuk op hun leefomgeving ervaren.

De heer A, Oud Lemiers 10 ervaart ook enige vorm van overlast. Deze overlast is voor hem echter van mindere betekenis omdat het pad niet langs zijn achtertuin ligt maar over een perceel grasland aan de overkant van de Orsbacherweg.

In het kader van de herinrichting Mergelland-Oost (verder herinrichting genoemd) is het Kapellervoetpad te Oud Lemiers (zie voor locatie bijlage 1) aan de openbaarheid onttrokken.

Naar aanleiding van het initiatiefvoorstel van het CDA heeft uw raad op 27 september 2010 besloten om het college opdracht te geven om een raadsvoorstel voor te bereiden om op grond van de Wegenwet het Kapellervoetpad weer tot openbare weg te kunnen bestemmen.

In dit raadsvoorstel treft u een overzicht van de voorgeschiedenis aan en een aantal onderzochte mogelijkheden om de patstelling te doorbreken.

De voorgeschiedenis

Vooraf aan de herinrichting was het voetpad in de wegenlegger betiteld als openbare weg met de beperking voetpad. De ondergrond was destijds deels in eigendom bij de familie W-R en deels bij de heer A; beheer en onderhoud bij de gemeente.

Algemeen uitgangspunt in het landinrichtingsplan is dat het eigendom van de ondergrond van wegen en voetpaden aan de gemeente wordt toegewezen. Zo ook bij het Kapellervoetpad. Door toewijzing van de grond aan de gemeente kon de landinrichtingscommissie de familie W-R voornoemd niet compenseren conform de landinrichtingswet. Daarom heeft de landinrichtingscommissie de gemeente per brief van 31 januari 2007 (zie bijlage 2) verzocht, om in afwijking van het voornoemde uitgangspunt, de grond onder het Kapellervoetpad niet aan de gemeente toe te wijzen maar in eigendom bij de familie voornoemd te laten c.q. toe te wijzen. Echter, beheer en onderhoud zou zoals voorzien gewoon aan de gemeente worden toegewezen. Het verzoek van de landinrichtingscommissie zou het college te zijner tijd met positieve insteek aan uw gemeenteraad voorleggen (zie brief bijlage 3).

Het begrenzingenplan legt de ligging/tracering van wegen en waterlopen vast, waaronder ook het Kapellervoetpad. Per brief van 22 maart 2007 stelt de landinrichtingscommissie de gemeente in de gelegenheid opmerkingen kenbaar te maken tegen het concept-begrenzingenplan. Met betrekking tot het Kapellervoetpad is dat niet gebeurd. Dat pad stond conform de ligging in het veld correct op het concept-begrenzingenplan weergegeven. Wat schetste echter de verbazing! Het op 11 juni 2007 door de Gedeputeerde Staten vastgestelde begrenzingenplan geeft de ligging van het Kapellervoetpad niet weer. Het pad is zonder enige vorm van overleg met de gemeente als openbare weg afgevoerd. Tegen vaststelling van het begrenzingenplan is géén bezwaar/beroep mogelijk op grond van bepalingen (negatieve lijst) van de Algemene wet bestuursrecht.

Per 10 september 2007 stellen Gedeputeerde Staten het plan van toedeling vast. In dit plan worden concreet de nieuwe percelen toebedeeld aan de ingezetene/rechthebbende. Bij dit plan is ook een register met erfdienstbaarheden opgenomen. Per brief van 13 november 2007 dient het college bezwaar in tegen dit plan voornoemd met de motivatie dat geen recht van overpad of recht van weg als kwalitatieve verplichting/erfdienstbaarheid als bedoeld in het Burgerlijk wetboek in het register voornoemd is opgenomen. Dit bezwaar wordt door de commissie ongegrond verklaard. Reden voor deze ongegrondverklaring is dat men stelt dat met in achtneming van het vastgestelde begrenzingenplan géén voetpad op het perceel van de familie W-R aanwezig is. Dientengevolge brengt de familie W-R in het kader van het plan toedeling een perceel in dat niet bezwaard is met erfdienstbaarheden in de vorm van een recht van weg dan wel recht van overpad. Het toekennen van een erfdienstbaarheid ten gunste van de gemeente -oordeelt de landinrichtingscommissie- zou de belangen van de familie W-R onevenredig zwaar schaden c.q. betekend een verslechtering van hun toedeling ten opzichte van het algemeen belang zijnde het voetpad.

Volgend op de vorenstaande ongegrondverklaring heeft de voorzitter van de meervoudige kamer van de rechtbank te Maastricht in zijn vonnis van 2 december 2009 (zie bijlage 4) aangegeven dat de rechtbank concludeert dat het Kapellervoetpad conform de wettelijke voorschriften aan het openbaar verkeer is onttrokken en dat het vestigen van een erfdienstbaarheid of een kwalitatieve verplichting niet in aanmerking komen voor het behoud van een openbaar voetpad ter plaatse. Tegen het vonnis voornoemd is niet in cassatie gegaan bij de Hoge Raad omdat deze alleen bekijkt of dat door de rechter de wet en de overige rechtsregels goed zijn toegepast en voorts of de uitspraak voldoende is gemotiveerd. Uit het vonnis van de rechter blijkt dat hij juist getoetst en gemotiveerd heeft. Hieruit kan worden afgeleid dat de procedure met betrekking tot het plan van toedeling door Gedeputeerde Staten en de landinrichtingscommissie correct is uitgevoerd.

Een *gentleman's agreement* (de bovenbeschreven door de landinrichtingscommissie voorgestelde verdeling van eigendom, beheer en onderhoud m.b.t. het Kapellervoetpad) is niet gebaseerd op een wettelijke basis en valt daarmee buiten de gerechtelijke toets. De gemeente mocht echter vertrouwen op de nakoming van deze afspraak daar zij deze heeft gesloten met publiekrechtelijke bestuursorganen, zijnde de Gedeputeerde Staten plus de landinrichtingscommissie.

Mede om uw raad volledig te kunnen informeren is per brief van 31 mei 2010 op basis van de Wet openbaarheid van bestuur aan Gedeputeerde Staten verzocht om toezending van stukken waaruit is te

destilleren wat de motivatie is geweest om zonder overleg met de gemeente het Kapellervoetpad aan de openbaarheid te onttrekken. De door Gedeputeerde Staten toegezonden stukken hadden weliswaar betrekking op de herinrichting echter niet op de gevraagde informatie. Per brief van 8 oktober 2010 is nogmaals verzocht om de gevraagde informatie aan te leveren voor uiterlijk vóór 27 oktober 2010, echter deze maal met aankondiging van een te betalen dwangsom bij verdere niet nakoming van het verzoek. Aan dit herhaalde verzoek is wederom geen gehoor gegeven. Dit bestuursrechtelijk traject is nog in behandeling. Uw raad heeft voor de laatste stand van zake hieromtrent een nagezonden stuk ontvangen.

Openbaar maken via de Wegenwet

Herstel van het Kapellervoetpad als openbare weg is conform de Wegenwet voorbehouden aan de rechthebbenden, de familie W-R en de heer A.

De familie W-R wensen géén herstel van het pad. Dit is door hen aangegeven tijdens de zitting inzake de bezwarenbehandeling van het plan van toedeling door de meervoudige kamer van de rechtbank te Maastricht. Een en ander is op te maken uit in de kopie van het vonnis voornoemd dat als bijlage 4 bij dit voorstel is gevoegd.

De heer A heeft meermaals, ook bij de rechtbank en recent in een overleg met wethouder Verbeek-Benink in week 41 van dit jaar aangegeven wél medewerking te willen geven aan het openbaar bestemmen van het pad, conform het oude tracé.

De Wegenwet blijkt dus geen handvat voor het wederom bestemmen tot openbare weg van het pad in kwestie omdat één van de rechthebbenden geen medewerking verleent.

Andere mogelijkheden om het pad openbaar te maken

Onteigening

De Onteigeningswet kan de gemeente een onteigeningstitel toekennen zodra de bestemming van de onderwerpelijke grond wordt gewijzigd. Momenteel heeft de ondergrond van het vervallen Kapellervoetpad de bestemming "Wonen". Bij de herziening van het bestemmingsplan buitengebied welke momenteel in procedure is, zal de bestemming van de grond worden gewijzigd naar "verkeersdoeleinden". Hierbij dient uw raad zich te realiseren dat onteigening een zwaarwegend instrument is dat een grote tijdspanne kent alvorens resultaat wordt geboekt. Een onteigeningsprocedure duurt al snel enkele jaren. Ook dient de gemeente het algemeen belang goed aan te tonen. Het algemeen belang in deze is het behoud van recreatief verkeer en cultuurhistorische waarden. Of het algemeen belang zwaarder weegt dan dat van de familie W-R, zal waarschijnlijk gelet op de gevoeligheid van dit dossier, door een gerechtelijke macht getoetst moeten gaan worden.

Het belang van de familie ligt in de uitermate beperkte toegankelijkheid van het huidige pad, de permanente vervuiling als gevolg van het gebruik van het pad, de directe inbreuk door gebruikers van het voetpad op de privacy en het bezit van de familie.

Procedure Onteigeningswet

Als een eigenaar het niet eens is met de onteigeningsplannen zal de gemeente (of andere overheid) eerst proberen met de eigenaar tot een oplossing te komen. Lukt dat niet, dan start de gemeente de onteigeningsprocedure. Die bestaat uit een administratieve procedure en een gerechtelijke procedure. Gedurende de administratieve procedure stelt de gemeente het onteigeningsplan officieel vast. Zolang het plan ter inzage ligt, kan de eigenaar bezwaren bij de gemeenteraad kenbaar maken. Is de gemeenteraad akkoord, dan moet het plan nog door de Kroon worden goedgekeurd. Ook daar kan de eigenaar opnieuw zijn zaak bepleiten.

Na de administratieve procedure volgt de gerechtelijke procedure bij de rechtbank. Als de rechter op verzoek van de gemeente een onteigeningsvonnis uitspreekt, bekrachtigt hij in feite alleen de administratieve onteigeningsbeslissing en wordt de grond daadwerkelijk onteigend. De rechter stelt dan de vergoeding vast die de gemeente aan de eigenaar moet betalen. Tegen het vonnis van de rechter is in Nederland cassatie mogelijk bij de Hoge Raad.

Om de haalbaarheid van de onteigeningsdoelstelling voor dit dossier te kunnen bepalen wordt uw raad geadviseerd aan het college opdracht te verstrekken om door een deskundige op dat gebied een haalbaarheidsadvies te laten uitbrengen.

Beperkte toegankelijkheid

Gelet op het bovenstaande (procedure Onteigeningswet) moet eerst worden gewerkt aan een compromis. U kunt daarbij dan denken aan een beperkte toegankelijkheid van het voetpad, voor bijvoorbeeld activiteiten van de heemkundeverenigingen, natuurorganisaties e.d.. In ieder geval dient hier ook te worden gesproken over aankoop van de grond. Eveneens dient een schadeloosstelling in acht te worden genomen. Gelet op het feit dat de familie het huis heeft aangekocht met reeds een aanwezig voetpad, zal niet verwacht worden dat

er sprake zal zijn van een hoge vergoeding.

Daarmee blijft de cultuurhistorische waarde overeind, zonder dat de nadelen van een openbaar toegankelijk voetpad voor de betrokkenen in volle omvang ervaren worden.

Advies

Naar aanleiding van het initiatiefvoorstel van 27 september jl. heeft het College van B&W onderzocht wat de mogelijkheden zijn op basis van de Wegenwet. Deze basis biedt geen oplossing omdat één betrokken en rechthebbende partij geen medewerking verleent.

Vervolgens heeft het College van B&W onderzocht wat de mogelijkheden zijn op basis van de Onteigeningswet. Deze biedt misschien mogelijkheden om het voetpad weer openbaar toegankelijk te maken, maar het nadeel van dit instrument is dat het een uitermate lange en juridische procedure gaat worden.

Het College van B&W zal op dit moment in eerste instantie dan ook pogen om een compromis te bereiken, waarbij enerzijds de cultuurhistorische waarde overeind blijft, en anderzijds de nadelen van een openbaar toegankelijk voetpad voor de betrokkenen zo minimaal mogelijk gemaakt worden.

J.W.M. Rijnders MPM
Secretaris

drs. R.L.T. van Loo
Burgemeester

bijlagen:

1. situatietekening;
2. brief 31 januari 2007 van de landinrichtingscommissie;
3. brief 23 maart 2007 aan landinrichtingscommissie;
4. 2 december 2010 vonnis rechtbank

De Raad van Vaals
in vergadering bijeen op 13 december 2010
behandelend agendapunt 16 (Openbaarheid Kapellervoetpad)

besluit om het geformuleerde conceptraadsbesluit te vervangen door:

De raad besluit het College opdracht te geven om
a. in het bestemmingsplan buitengebied het Kapellervoetpad te bestemmen tot verkeersdoeleinden
b. vervolgens in het kader van de wegenverkeerswet het Kapellervoetpad openbaar te maken.

en gaat over tot de orde van de dag

PAULUSSEN
ADVOCATEN

3

Kenmerk : 15.0006472
Agendapunt nr. :
Raadsvergadering d.d. : 12 december 2016

Onderwerp
vaststelling wegenlegger

De Raad van de gemeente Vaals

BESLUIT:

1. De ingediende zienswijze ontvankelijk en gegrond verklaren voor wat betreft het ontbreken van de toestemming van de rechthebbende met betrekking tot het Kapellervoetpad;
2. De indieners van de zienswijze overeenkomstig berichten;
3. Het Kapellervoetpad niet opnemen in de wegenlegger;
4. De wegenlegger vaststellen overeenkomstig het ontwerp, behoudens het Kapellervoetpad en krachtens het delegatiebesluit d.d. 16 maart 1999 van Gedeputeerde Staten van Limburg;
5. De vastgestelde wegenlegger ter visie te leggen.

Aldus besloten in de raadsvergadering van 12 december 2016

mr. B.G.P. Hoevenagel
Griffier

drs. R.L.T. van Loo
Voorzitter

PAULUSSEN
ADVOCATEN

4

Maastricht, 2 november 2016

Aan de Gemeente Vaals
t.a.v. de heer E.H.M. Ummels
Postbus 450
6290 AL VAALS

Heden mede per fax: 306 85 49

Geachte heer Ummels,

Inzake: dossier: SL/LS 26.062/15;

Op vrijdag 10 juni 2016 hebben wij overleg gehad omtrent de status van het Kapellervoetpad.

Bij het overleg waren naast u en ondergetekende tevens aanwezig wethouder Kersten en mijn cliënt.

Naar aanleiding van het verzoek van wethouder Kersten daartoe zal ik het standpunt van mijn cliënt schriftelijk uiteenzetten.

Allereerst stel ik voorop dat de gemeente plannen in voorbereiding heeft die tot doel hebben het openbaar stellen van het Kapellervoetpad. De bezwaren van mijn cliënt ter zake zijn reeds genoegzaam bekend.

Aangezien het een plan van de gemeente betreft, zou het in eerste instantie op de weg van de gemeente liggen om te bezien welke (on)mogelijkheden er zijn om te komen tot een oplossing. Tijdens de bespreking hebben wij in hoofdlijnen de (on)mogelijkheden besproken. Daarbij is overigens niet de afspraak gemaakt dat mijn cliënt een concreet voorstel zou doen aangezien dat nu eenmaal op de weg van de gemeente ligt.

Voor wat betreft openbaarmaking van het Kapellervoetpad handhaaft mijn cliënt het eerder ingenomen standpunt. Dat betekent dat hij onder geen enkel beding wenst dat het betreffende pad openbaar wordt. Ook een partiële openbaarmaking van het pad lijkt niet aan de orde. Daarbij geldt dat er geen enkele garantie kan worden gegeven dat de beperkte openbaarheid niet uitmondt in een volledige openbaarheid.

Het vorenstaande staat nog los van de vraag op welke wijze een partiële openbaarheid minnelijk kan worden geregeld. Daarbij geldt dat het uiteraard niet op de weg van mijn cliënt ligt om ter zake een uitgewerkt voorstel te doen.

Mr. J.J.M.C. Huppertz
Prof. mr. R.F.H. Mertens
Mr. R.H.J. Cox
Mr. H.C. Lejeune
Mr. S.A.R. Lely
Mr. Ph.A.A. Nijbakker
Mr. M.H.W. Clijnen
Mr. V.F.G. Nowak bijz.lic.
Mr. N.M.J. van der Maas
Mr. R.A.H. Vlacken
Mr. drs. M.C. Schmitz RA
Mr. M.J. van Loon
Mr. S. Fraals
Mr. I.K. Decupere
Mr. I. Swennen
Mr. J.B.C. Tummers
Mr. D.M.J. Dexters
Mr. K.M.J.A. Smitsmans
Mr. R.B.A.E. Brouwers
Mr. B.C.A. Fastré
Mr. C.J.M. Brands
Mr. B.L.J. Lenferink
Mr. A.J.M. van Diem

Adviseurs

Mr. E.P.C.M. Teeuwen
Prof. mr. J.G.J. Rinkes

Contact

Maastricht
St. Pieterskade 26B
6212 AD Maastricht
T +31 43 321 6640
F +31 43 325 4301

Parkstad
Akerstraat 67
6411 GX Heerlen
T: +31 45 560 6000
F: +31 45 560 6001

Postbus 131
6200 AC Maastricht

www.paulussen.nl

s.lely@paulussen.nl
Doorkiesnr: +31 43 328 4131

Voorts is van belang de positie van de gemeenteraad. Mijn cliënt heeft op voorhand geen enkele garantie dat een gemeenteraad instemt met een regeling zoals die tussen partijen wordt besproken.

Kortom, mijn cliënt kan niet, althans op dit moment niet, anders dan vasthouden aan zijn standpunt dat het Kapellervoetpad niet openbaar kan zijn.

Het staat de gemeente uiteraard vrij om een uitgewerkt voorstel op te stellen waarbij tegemoet wordt gekomen aan de bezwaren van mijn cliënt.

Indien en voor zover een dergelijk voorstel niet komt, dan geldt aldus ook dat niet openbaarheid uitgangspunt is en blijft. In dat kader zal mijn cliënt (verder) opkomen tegen de vaststelling van de wegenlegger en een eventueel op te starten onteigening. Hierbij geldt dat niet kan worden ingezien welk publiek belang wordt gediend bij de onteigening van het deel van het Kapellervoetpad wat bij mijn cliënt in bezit is en dat ook nut en noodzaak niet is bewezen.

Dezerzijds vertrouw ik erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,
Paulussen Advocaten NV,

